

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 kwietnia 2022 r.

DIH-2.707.10.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 14/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 15 lutego 2022 r., złożonego przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Olespol” Sp. z o. o. z siedzibą w Oleśnie (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) - od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 stycznia 2022 r. nr 12/2022, wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 25 001,00 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy jeden złoty 00/100), za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 lutego 2022 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NRU.672.2021 z 2 listopada 2021 r. przeprowadzili kontrolę w składzie opatu znajdującym się (...), należącym do P. W. „O.” Sp. z o. o. W trakcie kontroli przeprowadzonej 3 listopada 2021 r. u ww. przedsiębiorcy, upoważnieni

pracownicy akredytowanego laboratorium w obecności inspektorów reprezentujących Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie ok. 300 ton, próbkę nr 0395/21/6825 o masie 48,00 kg i próbkę kontrolną nr 8994/21/6825 o masie 47,50 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr NRU.8361.672.2021. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek 5-25 mm przedstawiono świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0395/21/6825 i próbkę kontrolną nr 8994/21/6825 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/2008107/1450-001 z 3 listopada 2021 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1550/21 z 27 października 2021 r.

W treści protokołu kontroli z 3 listopada 2021 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r.) wykazały, że próbka nr 0395/21/6825 pobranego 3 listopada 2021 r. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości, z uwagi na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 11 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszącymi 3,00-5,00 RI.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0395/21/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 3 listopada 2021 r., o nr 8994/21/6825 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o. o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.). Badanie próbki kontrolnej nr 8994/21/6825, wykazało przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - ekogroszek 5-25 mm, pobranego do badań

laboratoryjnych 3 listopada 2021 r., zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 13 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszących 3,00-5,00 RI.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość spiekania badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w świadectwie jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. wystawionym przez przedsiębiorcę.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 22 listopada 2021 r. do przedsiębiorcy, przekazał wyniki badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek 5-25 mm oraz protokoły z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r. i nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.

Pismem z 30 grudnia 2021 r. zawiadomiono przedsiębiorcę o wszczęciu przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu wystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego, w którym parametry jakościowe są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczono ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto przedsiębiorcę wezwano do przestania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej polegającej na handlu paliwami stałymi lub informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 12 stycznia 2022 r. strona poinformowała Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o wielkości obrotu za rok 2020 oraz wyjaśniła, że w ostatnich latach składowała opał w postaci ekogroszku syberyjskiego, który parametrami jest zbliżony do antracytu. Klienci nie wnosili zastrzeżeń. Jednakże z powodów powstałymi z zakupem paliwa stałego dokonywane były zakupy węgla z innych źródeł, który był przyzmywany przy podstawie przyzmy węgla przeznaczonego do bieżącej sprzedaży. W dniu kontroli podstawowa przyzma od góry też była częściowo zasypana ekogroszkiem z tej firmy, cała przyzma usypana była na wysokość ponad 3 metry. W dniu kontroli węgla syberyjskiego określając szacunkowo mogło być w przyzmy około 80 ton, który znajdował się w części środkowej w warstwie dolnej i środkowej od strony z której pobierany był ekogroszek do bieżącej sprzedaży. Przedsiębiorca wskazał, że węgiel do badań został pobrany prawidłowo z 32 miejsc na całej powierzchni przyzmy, dlatego też domniemywa, że „lwia” część pobranej próbki pochodziła z węgla zakupionego z innych źródeł (tj. zakupionego w czasie problemów ze zdobyciem kruszywa) - stąd w badaniu uzyskano takie wyniki. Strona

zaznacza, że była przy poborze próbek i informowała kontrolujących o sytuacji. Ponadto zarzuciła, że w protokole kontroli zostały zawarte „nieprawdziwe” informacje. Wskazała, że nie „okazywał inspektorom faktur i świadectw”, a dokonywali tego jego pracownicy. Ponadto nie potwierdza, iż „oświadczył, że świadectwo jakości odpowiada partii węgla, z której zostały pobrane próbki paliwa stałego do badań jakościowych” co zostało zapisane w protokole kontroli, gdyż wiedział, że próbki pobierane były głównie z warstw węgla pochodzącego z różnych kopalń przeznaczonego do późniejszej sprzedaży, o czym kontrolujących informował w trakcie pobierania próbek. Wskazał, że podpisując protokół kontroli nie zapoznał się z jego treścią (zaufał kontrolującym którzy nie raz już przeprowadzali u niego kontrolę) jednocześnie zwrócił się o nienakładanie kary pieniężnej, gdyż w myśl art. 35 a pkt. 9 lit b ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw jest nieuprawniona.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 27 stycznia 2022 r. nr 12/2022, wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 25 001,00 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy jeden złoty 00/100), za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Strona pismem z 15 lutego br. odwołała się od ww. decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Przedsiębiorca podniósł zarzut rażącego naruszenia przepisu art. 35 a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona stoi na stanowisku, że wszystkie parametry paliwa stałego sprzedawanego u niego na składzie łącznie z parametrem spiekalności są zgodne ze stanem faktycznym. Zaznacza, że świadectwo jakości nr 1550/2021 z 27 października 2021 r. wystawione zostało do 1 tony sprzedanego ekogroszku i gdyby próbki były pobrane z tej jednej tony ekogroszku i wyniki byłyby niezgodne ze świadectwem jakości wówczas nałożenie kary pieniężnej byłoby uprawnione. Porównywanie wyników badań ekogroszku nr 1550/21 z 27 października 2021 r. jest błędne i doprowadziło do fałszywej tezy. Ponieważ nastąpiły problemy z zakupem paliwa stałego na rynku był on uzupełniany sporadycznymi dostawami. Ostatnia dostawa miała miejsce 29 października 2021 r. Strona zaznacza, że na stanie było około 80 ton ekogroszku syberyjskiego i był on w ofercie w bieżącej sprzedaży do końca listopada 2021 r. Ponadto dokonywany był zakup węgla ekogroszku od innego dostawcy, który gromadzony był u podstawy przyzmy. W toku kontroli szacunkowo tego węgla było około 220 ton z którego to głównie pochodziły próbki pobrane do badań. Strona wskazuje, że kontrola WIIH była zaplanowana na 2 dni, a trwała raptem 4 godziny, co wzbudza podejrzenia. Przedsiębiorca uznał, że skoro do ustaleń z kontroli w protokole kontroli nie było uwag

inspektorów oznaczało to, że ocena jej była pozytywna. Przedsiębiorca przyznaje, że był obecny przy poborze próbek następnie został wezwany do innych obowiązków i był nieobecny, a gdy wrócił był obecny przy czynnościach kończących kontrolę. W czasie jego nieobecności inspektorzy otrzymali dokumenty typu faktury i świadectwa dotyczące paliw stałych od pracowników (oświadczenia pracowników w aktach) - w związku z powyższym Strona zwraca uwagę, że informacje w protokole kontroli mijają się z prawdą wskazując, że przekazał dokumenty osobiście oraz że wydał oświadczenie co do świadectwa jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r., że odpowiada ono partii węgla z której zostały pobrane próbki paliwa stałego do badań jakościowych. Jak zaznacza protokół kontroli podpisany został w pośpiechu dlatego też nie zapoznał się z jego ustaleniami podczas podpisywania. Strona informuje również, że 11 stycznia br. odbyło się spotkanie, w ramach postępowania administracyjnego, w siedzibie Wojewódzkiego Inspektora IH w Opolu, podczas którego nie otrzymał odpowiedzi na zadane pytania odnoszących się do informacji zawartych w protokole kontroli.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazuje również, że „...Każde świadectwo jakości węgla ma moc wiążącą z mocy ustawy tylko i wyłącznie do partii węgla, do której zostało wystawione, zaś w stosunku do każdej innej partii węgla, a szczególnie do węgla nieoferowanego i niesprzedanego czyli niewprowadzonego do obrotu - prawnie nie istnieje. Zatem, dołączenie do protokołu pobrania próbek do badań świadectwa jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. jako samodzielny byt, który prawnie nie istnieje, wystawionego przecież do 1 tony sprzedanego ekogroszku syberyjskiego i udokumentowanego faktu sprzedaży fakturą VAT nr 1387/2021 z 27 października 2021 bez podstawy prawnej, czyli z rażącym naruszeniem prawa...”.

Przy piśmie z 22 lutego br. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 9 marca br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej jako „kpa”, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 17 marca br. wniosła o powiadomienie organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa fałszerstwa dokumentów przez inspektorów reprezentujących Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora

Inspekcji Handlowej oraz poinformowała, że po zakończeniu postępowania zamierza zaznajomić się ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Przedsiębiorca poprosił także o rozważenie możliwości „samoukarania się”.

Pismem z 23 marca br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę, iż postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało zakończone, a także zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował przedsiębiorcę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 28 marca br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 15 kwietnia br.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości” oraz wskazać w nim parametry paliwa stałego którego dotyczy. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego

przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutów strony podniesionych w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001 z 15 listopada 2021 r.) wykazały, że próbka nr 0395/21/6825 pobranego 3 listopada 2021 r. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości z uwagi na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 11 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszącymi 3,00-5,00 RI.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0395/21/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 3 listopada 2021 r., o nr 8994/21/6825 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Warszawie (protokół z badań nr 20/2008107/1450-001/K z 15 listopada 2021 r.). Badanie próbki kontrolnej nr 8994/21/6825, wykazało przy uwzględnieniu odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia, niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - ekogroszek 5-25 mm, pobranego do badań laboratoryjnych 3 listopada 2021 r., zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 13 RI, przy wymaganiach jakościowych wynoszących 3,00-5,00 RI.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy dodać, iż poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy próbobiorky tj. niezależnego laboratorium SGS Sp. z o.o.

posiadającego akredytację nr AB 313 wydaną przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych. Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 1550/21 z 27 października 2021 r., wystawionym przez przedsiębiorcę.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących przebiegu kontroli, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedstawia następujące stanowisko.

Organ odwoławczy wskazuje, że zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Organ oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania (badania laboratoryjne, świadectwo jakości, protokoły kontroli). Protokół kontroli nr NR.8361.672.2021 z 3 listopada 2021 r. podczas której pobrano próbki do badań, protokół pobrania próbek paliwa stałego nr NR.8361.672.2021, w którym zostały opisane zasady poboru próbek paliw stałych oraz przedstawione dokumenty dotyczące zwątu, z którego było pobierane paliwo, został podpisany przez stronę bez żadnych uwag. Strona dopiero na etapie wszczęcia postępowania przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wniosła zastrzeżenia dotyczące świadectwa przedstawionego inspektorom podczas kontroli i zapisów w protokole kontroli. Podkreślenia wymaga fakt, że przedsiębiorca został pouczony o wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do właściwego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Jak słusznie wyjaśnił

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym pamiętać należy, że strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność strony polega na obrocie towarem, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczony - w terminie zakreślonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Przedsiębiorca - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...) w tym też, że nastąpiło to w warunkach, w jakich dokonuje on sprzedaży kontrolowanego towaru. Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników badania próbek - dowód ze świadka i przesłuchania strony (...) (por. wyrok WSA z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20). Ponadto należy wskazać, że jak sam przedsiębiorca zauważył, kontrole dokonywane były u niego kilkakrotnie w związku z powyższym powinien posiadać wiedzę odnośnie procedur postępowania i możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Niemniej jednak informacja o możliwości złożenia przez stronę uwag do protokołu kontroli zawarta jest w protokole kontroli którego egzemplarz posiada strona. Tak jak wskazał Sąd wątpliwości i dowody przedstawiane po zapoznaniu się z wynikami badania próbek nie mogą podważyć prawidłowości działań organu. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli nr KNR.8361.672.2021 r., który należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Zauważyć należy, że strona swoje uwagi wniósła dopiero po otrzymaniu 4 stycznia 2022 r. zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego ekogroszek 5-25 mm jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia tj. po otrzymaniu już wyników badań

laboratoryjnych. Innymi słowy, formułowanie przez przedsiębiorcę zastrzeżeń dot. przebiegu kontroli, nastąpiło po dwóch miesiącach od jej zakończenia.

Organ jeszcze raz podkreśla, że pobrano i zbadano paliwo stałe w stanie takim jak było ono oferowane i sprzedawane przez stronę. Strona nie wyłączyła paliwa stałego ze sprzedaży-zdjęcia zwału na placu wraz z ceną za paliwo stałe, brak też informacji w protokole kontroli o wycofaniu paliwa w tym dniu ze sprzedaży i które winno spełniać deklarowane parametry jakościowe w świadectwie jakości, które inspektorzy otrzymali do pobieranych próbek. Paliwo stałe było wprowadzone do obrotu o czym świadczy przedstawione i wystawione przez stronę świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. W protokole pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.672.2021 w rubryce dotyczącej informacje o pochodzeniu i jakości badanego paliwa wskazano fakturę VAT nr FA/3/10/2021/MTS i świadectwo dostawcy paliwa stałego nr FA/3/10/2021/MTS z 4 października 2021 r. oraz świadectwo nr 1550/21 wystawione przez Stronę z 27 października 2021 r., co świadczy o tym, że paliwo stałe niewątpliwie było wprowadzone do obrotu. W związku z powyższym klient zakupujący paliwo stałe tego dnia otrzymałby paliwo o parametrach takich jakie wskazują sprawozdania z badań laboratoryjnych oraz otrzymałby świadectwo jakości paliwa stałego takie jakie otrzymali inspektorzy podczas poboru próbek tego paliwa.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 3477/21 z 15 lutego 2022 r. wskazał, że „...w ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wpisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne, naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów w błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym, w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Ponadto w ocenie Sądu mając na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji) określającym, cel wystawiania świadectwa jakości paliw, równie ważne jest aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, a nie wystawienie jakiegokolwiek świadectwa - Sygn. akt V SA/Wa 3477/21.

Zdaniem Sądu również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym została motywowana przez ustawodawcę potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji Nabywców odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzeba zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego w tym przypadku węgla”.

Inspektorzy otrzymali do danej partii, z której były pobierane próbki świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. wystawione przez stronę (brak w świadectwie jakości wskazania systemu certyfikacji), dlatego też to świadectwo stanowiło podstawę badań laboratoryjnych. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż inspektorzy nie pozyskują świadectw jakości we własnym zakresie, np. poprzez dokonanie przeszukania, do której to czynności nota bene nie mają prawa. Inspektorzy włączają do akt sprawy świadectwa jakości otrzymane od kontrolowanego przedsiębiorcy, który sam przekazuje inspektorom świadectwo jakości dla partii węgla, z której pobrano próbki. Ponadto należy wskazać, że w pozostałych świadectwach otrzymanych od kontrolowanego również brak jest wskazania systemu certyfikacji, a w każdym z przedstawionych świadectw jakości wystawionych przez Stronę parametr zdolność spiekania wynosi 3,00 do 5,00 RI.

Przedsiębiorca w piśmie z 12 stycznia br., wskazuje że przyzma, z której pobrano próbki składała się z paliwa stałego typu ekogroszek z różnych partii i od różnych producentów. Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Aktywów Państwowych ([Najczęstsze pytania i odpowiedzi - Ministerstwo Aktywów Państwowych - Portal Gov.pl \(www.gov.pl\)](#)) w takim przypadku jest podejrzenie zmiany jakości paliwa stałego i przedsiębiorca powinien sam przeprowadzić swoje badania jakościowe paliwa stałego, które będą stanowić podstawę do wystawienia świadectwa jakości (zamiast posiłkować się badaniami producenta/ów paliwa) oraz wskazać je w wystawionym przez siebie świadectwie jakości w punkcie dotyczącym systemu certyfikacji, czego nie uczyniono. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że „ przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie

rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”

Odnosząc się do zarzutu przedsiębiorcy dotyczącego informacji i niewłaściwego zapisu w protokole kontroli, że on sam osobiście nie przedstawiał inspektorom w trakcie trwającej u niego kontroli dokumentów w postaci faktur i świadectw jakości oraz nie poświadczył osobiście, że dane świadectwo dotyczy partii, z której pobrano do badań paliwo stałe, a zrobili to jego pracownicy należy wyjaśnić, że przedsiębiorca odpowiada za działania swoich pracowników, należy wyjaśnić, co następuje. To na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek do właściwego przeszkolenia swoich pracowników do obsługi klientów i przekazywanych przez nich wymaganych prawem informacji. Zwrócić należy uwagę, że przedsiębiorca był obecny podczas wszczęcia kontroli i otrzymał upoważnienie, które podpisał oraz pouczenie o prawach i obowiązkach. Obecność przedsiębiorcy przy kontroli nie jest wymagana. To jego prawo, a nie obowiązek, zaś brak obecności przedsiębiorcy nie wstrzymuje wykonania czynności kontrolnych bez względu na powód nieobecności. Zgodnie z art. 50 pkt 10 ustawy z 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. 2021 r. poz.162), w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika przedsiębiorcy lub osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. Kontrola 3 listopada 2021 r. była przeprowadzana częściowo w obecności przedsiębiorcy w godzinach pracy przedsiębiorstwa. Klient dokonujący zakupu paliwa stałego miałby możliwość w tym czasie nabyć węgiel bez względu na to, czy właściciel przedsiębiorstwa jest obecny na składzie, czy też nie. W takim przypadku to jego pracownicy reprezentują go, dokonują sprzedaży paliwa stałego i wydają wraz z paliwem stałym wymagane świadectwo jakości. Ponadto wskazać należy, że powyższe dokumenty przekazane do protokołu kontroli tj. faktury i świadectwa jakości, które inspektorzy otrzymali od pracowników zostały przez przedsiębiorcę potwierdzone za zgodność z oryginałem (oznaczone pieczętką, datą i podpisem odręcznym strony). Powyższy fakt, iż dokumenty

w postaci faktur i świadectw jakości zostały przygotowane i okazane inspektorom przez pracowników Strony, a nie przez niego osobiście nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Niemniej jednak Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zapis w protokole kontroli, dokonany przez inspektorów Inspekcji Handlowej w Opolu, dot. osób przekazujących dokumenty i poświadczających o jakości paliwa stałego, powinien być precyzyjny.

Przedsiębiorca w odwołaniu zarzucił, że czynności inspektorów były zbyt szybkie bo trwały 4 godziny zamiast wskazanych w upoważnieniu NRU.672.2021 z 2 listopada 2021 r. 2 dni. Wyjaśnić należy, że określony termin do przeprowadzenia kontroli w upoważnieniu to czas szacunkowy, a określona data zakończenia kontroli ma charakter daty przewidywanej. Samo zakończenie czynności kontrolnych we wcześniejszym terminie nie ma znaczenia w sprawie i nie stanowi naruszenia prawa. Istotne jest by kontrola rozpoczęła się w dniu wskazanym w upoważnieniu tj. nie wcześniej i nie później.

Strona podniosła również fakt, iż w protokole kontroli brak jest wskazania przez inspektorów uwag co do samej kontroli. Wyjaśnić należy, że inspektorzy będący na kontroli sporządzają protokół kontroli z czynności kontrolnych, dlatego też to strona go weryfikuje i zgodnie z prawem w ciągu 7 dni od momentu przedstawienia go do podpisu zgłasza uwagi. W niniejszej sprawie takich uwag w wymaganym czasie nie wniesiono. Strona nie wskazała, że przedstawione świadectwo jakości nr 1550/21 z 27 października 2021 r. nie stanowi świadectwa reprezentującego partię, z której pobrano próbki paliwa stałego, brak również informacji, że wartość parametru zdolności spiekania w przedstawionym świadectwie jakości powinna mieć inne wartości. Ponownie należy zatem podkreślić, że to strona wskazuje inspektorom świadectwo jakości które reprezentuje parametry paliwa stałego pobranego do badań laboratoryjnych.

Odnosząc się do zarzutu niepozostawienia próbki pobranego ekogroszku u przedsiębiorcy, co rzekomo miało miejsce podczas poprzednik kontroli jakości paliw stałych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, że z pisma Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 lutego br., przekazującego odwołanie strony do UOKiK, wynika jednoznacznie, iż kontrola, która miała miejsce 3 listopada 2021 r., była pierwszą kontrolą przeprowadzoną u przedsiębiorcy na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 17 ust. 1 i 3 te same przepisy, w toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki paliwa stałego, które są przekazywane do badań laboratoryjnych wraz ze świadectwem jakości. Cytowane przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie pozostawiają jakichkolwiek wątpliwości co do tego, iż pobierane są jedynie dwie, nie zaś trzy próbki,

a w konsekwencji żadna z pobranych próbek nie pozostaje u kontrolowanego przedsiębiorcy.

Odnosząc się do wysokości nałożonej na przedsiębiorcę kary pieniężnej, należy zauważyć, iż jej wysokość jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych przekroczyła kwotę 200.000 zł, była to pierwsza kontrola w zakresie wystawiania świadectw jakości, a strona podjęła niezwłocznie działania naprawcze, Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 25 001 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a przedsiębiorca niezwłocznie podjął działania naprawcze. W konsekwencji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 25 001 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu działania na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przestanków wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy

wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm - sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów, w sytuacji gdy badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego nr 1550/21 z 27 października 2021 r., wystawionym przez Przedsiębiorcę, nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Odnosząc się do treści pisma strony z 17 marca br., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż nie znalazł jakichkolwiek podstaw do przychylenia się do wniosku przedsiębiorcy, dotyczącego skierowania do organów ścigania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa fałszerstwa dokumentów, przez inspektorów przeprowadzających kontrolę 3 listopada 2021 r. Jeśli natomiast chodzi o kwestię „samoukarania się”, należy zauważyć, iż przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie przewidują takiego działania. Nie sposób również pominąć faktu, iż przedsiębiorca nie próbuje nawet wskazać, na czym wspomniane „samoukaranie się” miałyby polegać. Można jedynie domniemywać, iż stronie chodzi tu ewentualne ulgi w spłacie kary pieniężnej. W takim przypadku zastosowanie może znaleźć przepis art. 189k § 1 kpa, zgodnie z którym na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;

- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 stycznia 2022 r. nr 12/2022.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr konta: 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 5) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 6) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 7) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 8) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/